

En ny kosmisk och gudomlig dimension inom den medicinska vetenskapen

En förklaring av den tyske läkaren och forskaren Dr. Ryke Gerd Hamers fantastiska arbete, behandlar speciellt hans fem s.k. järnlagar, solida som järn

av Sten Blomqvist - klassisk homeopat, 2011

Dr. Ryke Gerd Hamer - tysk läkare och forskare som genom sitt arbete totalt förändrat synsättet på sjukvård och hur sjukdomar uppstår, nämligen genom chocker, trauman och starka konflikter som i sin tur styr energiflödet i vår organism.

Han kallar sin upptäckt för "Den Nya Medicinen" och har utvecklat fem lagar som han kallar för "järnlagar" beroende på att de är naturlagar solida som järn.

1. Den första lagen är "Lagen om cancersjukdomarnas orsak".

2. Den andra lagen är "Lagen om sjukdomarnas tvåfasighet" den kalla sjukdomsbefrämjande fasen och den varma läkningsfasen.

3. Den tredje lagen är "Lagen om det ontogenetiska (individuellt utveckling) system för tumörer och cancerliknande sjukdomar".

4. Den fjärde lagen är "Lagen om det ontogenetiska systemet av mikrober (virus, bakterier och svamp)".

5. Den femte lagen är "Kvintessensen, sättet att förstå alla sjukdomar utifrån arternas uppkomst"

Om vi börjar med den första lagen så menar han att varje cancer eller cancerliknande sjukdom börjar med en stark traumatisk, isolerad biologisk konfliktchock som slår ned samtidigt på tre plan, i psyket, hjärnan och organet. Konflikten innehåll avgör var i hjärnan kortslutningen (som han kallar en Hamersk Härd) uppstår, som i sin tur styr var i organismen en cancer eller en cancerlik förändring uppstår. Det är alltså konfliktens innehåll som styr vilken typ av cancer personen drabbas av och det sker då omedvetet förbi vårt förstånds filter, rent associativt. (Vi kan jämföra med homeopatins gravitationscenter som parallellt förflyttas djupare in i organismen.)

Denna kortslutning kan man också upptäcka på datortomografibilder av hjärnan och det är exakt det område i hjärnan som styr motsvarande organ beroende på om det är hjärnstamsstyrda organ eller lillhjärnsstyrda organ eller organ styrda från storhjärnan. Läkningsprocessen löper också synkront på alla tre nivåer d.v.s. både i psyket i hjärnan och i organet samt att ju längre och svårare sjukdomen varat ju längre tid för läkning.

Hur skall jag nu veta om jag drabbats av en biologisk chockkonflikt eller en helt vanlig konflikt som vi drabbas av till vardags? Där säger Dr. Hamer att det finns mycket precisa kännetecken för s.k. biologiska konflikter, d.v.s. patienten befinner sig i ett konstant stresstillstånd med kalla händer och fötter, har ingen aptit, går ner i vikt, får sömnsvärigheter och tänker på sitt problem dygnet runt.

Alltså förutom den hamerska härden i hjärnan som vi kan se på datortomografi och förutom utvecklingen av sjukdomsförändringarna i ett organ så finns dessa psykiskt betingade stressymtom.

Han beskriver att efter ett föredrag i Wien 1991 kom en läkare fram med datortomografibilderna av en patients hjärna och bad att få diagnostiserat de sjukliga förändringarna på organplanet som denna patient led av. Bland åhörarna fanns både läkare och radiologer och specialister på datortomografi. Underlaget var enbart datortomografibilderna. Han diagnostiserade utifrån detta ett akut blödande blåscarcinom i läkningsfasen, ett gammalt prostatacarcinom, en diabetes, ett gammalt bronchialcarcinom och ett sensoriskt bortfall på ett bestämt ställe i kroppen. Dessutom namngav han motsvarande sjukdomsalstrande konflikter.

Då reste sig läkaren och sa inför alla kollegor: - Herr Hamer, jag gratulerar, fem diagnoser, fem fullträffar.

En av radiologerna sa: "Från och med idag tror jag på er metod, hur skulle ni ha kunnat gissa er till ett akut blödande blåscarcinom, själv skulle jag bedömt bilderna som 'utan anmärkning'."

Här bör också tilläggas att hans sätt att läsa röntgen-bilder är också en nyupptäckt, det man tidigare ansett vara artefakter (fel på utrustningen) är helt enkelt sjukdomsbilder.

Och vad händer när en konflikt blir löst?

Då uppstår återigen mycket tydliga symtom på alla tre plan, psyket, hjärnan och det organiska. På det psykiska och vegetativa planet börjar den tidigare stressen av att älta problemet dygnet igenom att släppa, patienten får varma händer och fötter igen, får tillbaka aptiten, ökar i vikt, den vikt som hon ofta förlorat under stressfasen och är dessutom mycket trött och orkeslös, vill bara sova. Detta är alltså ett mycket positivt tecken och inte ett sjukdomstecken.

Läkningsfasen varar olika länge beroende på hur länge konflikten varat. Mitt under läkningsfasen, när kroppen lagrat upp mycket vätska, inträffar det han kallar den "epileptiska eller epileptoida" krisen som ter sig olika vid olika sjukdomar. Har man kommit igenom denna kris så börjar kroppen att göra sig av med ödemvattnet och återvänder långsamt till ett normalt tillstånd, och hennes krafter återvänder.

Den (epileptoida) krisen är en process som moder natur övat in sen årmiljoner, som löper samtidigt på alla tre nivåer och syftet med den är att föra patienten tillbaka till sitt normala tillstånd.

Det som i allmänhet kallas ett epileptiskt anfall med muskelkramper och dylikt är bara en mycket speciell form av en epileptisk kris som inträffar efter en motorisk (rörelse) konfliktlösning.

Epileptoida kriser finns principiellt i alla sjukdomar även om de yttrar sig på olika sätt vid olika sjukdomstillstånd.

Naturen har med en sådan kris hittat ett knep för att ge skjuts åt läkningen, ungefär som när en

längdhoppare tar ett steg tillbaka för att få en kraftfull sats framåt.

Patienten upplever nämligen mitt under läkningsfasen, ett fysiologiskt konfliktrecidiv, d.v.s. hon konfronteras än en gång helt kort med sin konflikt, får stresstonus, kalla händer, blir kallsvettig, ja får uppleva alla symtom av den konfliktaktiva fasen. Syftet med detta är att hjärnödemet skall pressas ut och att organismen skall återvända till sitt normala tillstånd.

Efter den epileptoida krisen vidgas patientens käril igen, hon blir varm och får uppleva den första s.k. "lilla urinflödesfasen" och går sedan raka vägen mot ett återställande. Vilket betyder när patienten klarat sig igenom denna kris händer normalt inget dramatiskt eller farligt mer.

Mot slutet av läkningsfasen kommer den "stora urinflödesfasen", då kroppen gör sig av med den resterande ödemvätskan. Det farligaste momentet ligger alldeles i slutet av den epileptoida krisen, för då visar det sig om "krisen" räckt till för att kasta om rodet, de mest kända av epileptiska resp epileptoida kriser är hjärtinfarkten, lungembolin (propp i lungan), hepatitkrisen eller den s.k. lunginflammationskrisen.

För att kroppen skall klara av kursändringen kan man stödja den med en kraftig cortisoninjektion i svåra fall eller cortison i förebyggande syfte eller (att ge ett homeopatiskt preparat mot dessa risker).

Parallellt med denna process kan vi på hjärnans nivå iaktta, (skiktröntgen) under läkningsfasen hur den hamerska härden förändras, från att under den konfliktaktiva fasen ha haft ett måltavleliknande utseende fylls nu dessa ringar med ödem kring härden, ringarna på datortomografibilden mörknar och blir suddiga och hela området svullnar upp. Den epileptoida krisen som egentligen utgår från hjärnan, utgörs också här av ödemets maximala omfång.

Har patienten klarat sig igenom denna kris försöker organismen under läkningsfasens andra hälft att reparera härden i hjärnan genom att fylla på med hjärnstödjevävnad (s.k. glia) i hjärnområdet.

Denna helt ofarliga gliainlagring som med jodkontrast framträder i vitt på datortomografibilden har tidigare felbedömts som hjärntumör och opererats bort.

Dr. Hamer menar att alla våra biologiska konflikter kan kategoriseras utifrån vår utvecklingshistoria, under historiens gång har bestämda förhållningsmönster utvecklats och inprogrammerats, därför är det inte bara hjärnområden och organ som hör ihop, det finns också konflikter som utvecklingshistoriskt är besläktade med varandra som också ligger nära varandra vad gäller deras lokalisering i hjärnan.

Och de cancerformer som hör ihop med dem ligger också nära intill varandra på organnivå och har dessutom samma histologiska cellformation.

När vi lär oss iakttä kroppens beteende utifrån ett utvecklingshistoriskt perspektiv upptäcker vi en underbar naturens ordning.

Dr. Hamer menar att han genom jämförelse med olika typer av cellökning och cellminskning fann ett system, nämligen följande:

De tumörer, som under den konflikttaktiva fasen bildats genom cellökning hade alltid sina reläer i hjärnan intill varandra. De återfanns alla i hjärnstammen eller lillhjärnan. Som vi kallar urhjärnan.

Alla cancersjukdomar, som under sin konflikttaktiva fas visar en cellökning, (tumör) har sina reläer, "platsen från vilka de styrs", ALLTID i urhjärnan.

De cellökningar (tumörer) som däremot bildades under den vagotona läkningsfasen hade ALLTID sina reläer i storhjärnan. Dessa s.k. tumörer är så att säga "överloppssymtom" på läkningen och uppstod ALLTID på precis de ställen som under den konflikttaktiva fasen hade varit vävnadshål, nekros eller sår och fungerar som en återfyllnad av en tidigare nedbrytning.

Tillsammans med principerna om cancers absoluta lagbundenhet och sjukdomarnas tvåfasighet visade sig för första gången ett mönster, ett system för samtliga sjukdomars ursprung och förlopp.

Det visade sig att varken konfliktens psykiska nerlag i hjärnan eller tumörernas och nekrosernas histologiska sammansättning är slumpartad, utan att de, genom människans utvecklingshistoria, har sin förutbestämda plats och funktion.

Systemet är helt logiskt och begripligt

Hamer förklarar att hela människans utvecklingshistoria är sammanfattat i ett embryos utveckling, redan under embryots allra tidigaste utvecklingsfas bildas urformen till hjärnan i form av tre s.k. groddblad. Ur dessa groddblad utvecklas så småningom alla människans organ. Alla celler eller organ som utvecklas ur det s.k. endodermet (det inre groddbladet), har sina reläer (varifrån de styrs) i hjärnstammen (hjärnans äldsta del). Om något av dessa organ drabbas av cancer, blir det i form av kompakta tumörer adenocelltyp (körtelcell).

Alla celler eller organ som utvecklas ur det s.k. ectodermet (det yttre groddbladet) har sina styrreläer i storhjärnans bark, hjärnans yngsta del. Om de drabbas av cancer tar det sig uttryck i en cellsmältning, t.ex. som nekros, sår eller som funktionsstörning på det organiska planet, t.ex. förslamning eller diabetes.

När det gäller mesodermet (det mellersta groddbladet) får vi skilja på två grupper, en äldre och en yngre. De celler och organ som tillhör groddbladets äldre grupp har sina reläer i lillhjärnan (hör fortfarande till urhjärnan och bildar kompakta tumörer när de drabbas av cancer under den konflikttaktiva fasen)

Histologiskt handlar det här om den adenoida celltypen.

De celler resp. organ som tillhör mesodermets yngre grupp har däremot sina styrreläer i storhjärnans märgsubstans och bildar under den konflikttaktiva fasen nekros, vävnadshål resp. cellsmältning. Det kan handla om hål i skelettet, mjälten, njuren, äggstocken s.k. skelettosteolys, mjält, njur eller äggstocksnekros. Det är inte något slumpartat eller meningslöst skeende, vilda tillväxter eller celler som blivit galna, utan en fullt begriplig och förutserbar process som är exakt anpassad till givna ontogenetiska betingelser.

Metastaser

Den konventionella medicinens uppfattning av metastaser är att dessa sprids mer eller mindre okontrollerat i organismen och ger på så sätt nya cancerhärdar.

Enl. Dr. Hamer och den nya medicinen finns inga metastaser utan det är helt enkelt nya cancerhärdar som bildas p.g.a. nya konfliktchocker som kan uppstå när patienten får veta att han eller hon har cancer, inte sällan "iatrogena" d.v.s. av läkaren påförda p.g.a. budskapet till patienten "att du har cancer", som sätter igång nya "trauman" eller skräckupplevelser enbart av själva budskapet.

Ingen forskare har nånsin funnit cancer-celler i patientens arteriella blod och där borde de rimligtvis finnas.

Den hypotetiska uppfattningen att en cancercell under sin resa i blodbanan skall kunna förändra sig själv. T.ex. att en solid tarmcancer cell plötsligt skulle vandra över till skelettet och där skapa nekroser, vävnadshål eller cellsmältning mera är antaganden och obevisbara hypoteser.

Dr. Hamers åsikt är att en cancercell som styrs från urhjärnan och bildar kompakta tumörer, inte kan avlägsna sig från sitt relä i urhjärnan och på något egendomligt sätt förena sig med storhjärnan och där åstadkomma en cellsmältning i skelettet vilket är en orimlig tanke.

Vi kan gissa att ca 80 % av andra och tredje cancer är åstadkommen genom en felaktig presentation av cancersjukdomarna från den konventionella sjukvården

Exempel utifrån vår vardag

Vi antar att en mamma med sitt barn vid handen står på trottoaren och pratar med sin grannfru, barnet sliter sig loss och rusar ut på gatan just som en bil passerar, bromsarna skriker till, barnet körs på. Mamman hade aldrig en tanke på att något sådant kunde hända där och då och drabbas helt oförebred av denna chock. Hon står fullkomligt förlamad av skräck. Ambulansen kommer, barnet förs till sjukhus, utgången är oviss under flera dagar. Mamman får iskalla händer, kan inte sova, har ingen aptit och befinner sig i ett konstant stresstillstånd.

Från den stunden börjar en knuta att växa i hennes vänstra bröst (om hon är högerhänt). Hon har drabbats av en typisk mor-barn konflikt med den typiska måltavle-ringformade hamerska härden i högra lillhjärnan. Om nu mamman får hämta hem sitt barn från sjukhuset och läkaren säger: "Det har ju gått bra den här gången barnet blir helt återställt", då löser sig konflikten i samma stund och

läkningsfasen tar sin början. Knutan upphör att växa, mamman får varma händer igen, kan sova på nätterna, får tillbaka aptiten, ökar i vikt som hon förlorat under stressfasen. Detta är ett typiskt konfliktförlopp som är så gott som identiskt hos både djur och människa.

Ett annat exempel: En kvinna kommer på sin man och sin bästa väninna i sängen. Hon kan drabbas av en sexuell frustrationskonflikt som på det organiska planet visar sig som en livmoderhalscancer (om kvinnan är högerhänt).

Höger resp. vänsterhänthet har att göra med vilken hjärnhalva som drabbas.

Samma situation behöver dock inte hos varje människa utlösa samma konfliktupplevelse, om t.ex. kvinnan inte var särskilt fäst vid sin man och sedan en tid ändå tänkt på skilsmässa, då utlöser upptäckten av hans otrohet ingen sexuell konflikt utan snarare en mänsklig konflikt som har att göra med hans bristande solidaritet gentemot familjen. En sådan konflikt skulle då utgöra en typisk "partnerkonflikt" och skulle kunna utveckla bröstcancer.

Samma händelser kan få helt olika psykiska nedslag och organiska konsekvenser p.g.a. den rent subjektiva upplevelsen, hur patienten uppfattar händelsen i den stund som konflikten drabbar henne. Samma händelse skulle också kunna förorsaka en ångest/avsky konflikt med hypoglykemi (abnormt låg blodsockerhalt) som följd om kvinnan hittar sin man i en mycket frånstötande situation t.ex. med en prostituerad.

Eller skulle händelsen kunna utlösa en självvärdestympning med eller utan sexuell konflikt om kvinnan hittar sin man med en 20 år yngre flicka. Hennes reaktion kan då bli: "Ja med henne kan jag inte konkurrera, det där kan jag inte erbjuda honom". I detta fall skulle skelettet drabbas närmare bestämt blygdbenet i bäckenet, där en osteolys en urkalkning skulle uppstå som tecken på en sexuell självvärdestympning.

Alla dessa saker bör man känna till för att ta reda på vad patienten upplevde i de ögonblick chocken drabbade henne, för i denna sekund läggs de spår på vilka sjukdomen rullar i sitt fortsatta förlopp. Bilden av "spåret" är mycket betydelsefullt, för alla ev. senare bakslag och recidiv löper återigen på dessa en gång lagda spår.

Man kan nästan tala om en konfliktallergi.

Andra exempel: En patient har råkat ut för en "osmältbar" konflikt. Låt oss säga att han har köpt ett hus och efteråt får veta att köpekontraktet är ogiltigt, han har blivit lurad. Han mister sitt hus. Den typen av "övermaga" konflikt kan då orsaka magcancer, alltså en stark cellökning i magen i form av ett blomkålsliknande s.k. adenocarcinom. Denna cancerform drabbas han således av under den konfliktaktiva fasen. Dess motsvarande hamerska härd ligger på höger sida av hjärnstammen i den s.k. pons, alltså i vår urhjärna.

Ytterligare exempel: En patient drabbas av en s.k. vattenkonflikt, d.v.s. en konflikt i samband med någon slags vätska (här bör påpekas att vatten och vätske-konflikter kan beröra allt ifrån översvämning i bostaden till att som förare av en tankbil som kör i diket och oljan rinner ut om chocken av det inträffade är tillräckligt stark).

Hamer beskriver en man som simmar ut på djupt vatten och inte kan ta sig iland, räddas i sista minuten och återupplivas. Från den dagen har han mar- drömmar i flera månader om att drunkna och han undviker bad och sjöar. Organiskt drabbas han av en njurparenchymnekros-cancer, vilket innebär att njurvävnadsceller smälts ner och det bildas en s.k. nekros. (Påpekas bör att Dr. Hamer kallar svårare sjukdomar för cancerliknande även om det inte är cancer i vedertagen bemärkelse, p.g.a. att det har samma likartade förlopp som cancer.)

Detta pågår tills all njurvävnad har förbrukats och njuren har satts ur funktion om inte konflikten löses. Konfliktlösningen får ett betydligt snabbare förlopp om patienten får veta sammanhangen. Om konflikten löses så bildas det under läkningsfasen en stor njurcysta, det sker en kraftig celltillväxt i det område där det under den konfliktaktiva fasen en cellsmältning hade ägt rum. Cystan indureras d.v.s. antar fasthet genom ett slags bindväv som sedan verkligen skulle kunna utsöndra urin.

Dr. Hamer ställer sig frågan varför organismen bildar tumörer vad andemeningen med dessa är och har kommit fram till att detta inte är något meningslöst utan har ett klart syfte att hjälpa organismen. Han tar ett exempel från djurriket, en individ har svält en alldeles för stor munsbitt som nu organismen inte orkar smälta. Organismen sätter då igång med att bilda en jättestor tumör, men detta är inte något meningslöst växande utan den består av matspjälkningsceller resp. tarmceller vars syfte är att producera magsaft för att kunna smälta den alltför stora munsbitten. När detta skett avveck-

las tumören igen, den har fullföljt sin uppgift och blivit överflödig. (Det är på samma sätt med en människa som i tidigare exempel svält en alltför stor munsbitt mentalt d.v.s. köpt ett hus och blivit grundlurad, får gå ifrån huset, den tarmtumör som börjar växa skall då hjälpa till att producera magsaft för att kunna smälta oförorätten, men löses inte konflikten går människan under p.g.a. att hela systemet kommer i obalans).

På samma sätt med njurcystan, meningen med den var att återskapa en miniatyrnjure som skall kunna utsöndra urin.

Vi kan alltså se sambandet och syftet med de olika typerna av cellförändringar "tillväxt och nedsmältning" under sjukdomens båda faser. Tidigare har vi inte förstått skillnaden, men nu kan vi det enl. Dr. Hamer. Vi kan förstå det dels utifrån deras histologiska formation, dels utifrån lokaliseringen av reläerna i hjärnan (hamerska härden) och utifrån bilden av den psykiska konflikten. Alla dessa samband utgör den biologiska principen som han benämnt: "Tumörers och cancerekvivalenta förändringars ontogenetiska system."

Inte bara cancer utan alla kända sjukdomar utvecklas resp. avvecklas i enlighet med de i början nämnda fem grundlagarna eller grundprinciperna och de kan utredas och reproduceras enligt dem. Bara i undantagsfall behöver vi operera bort tumören, när den utgör ett mekaniskt hinder för organismens funktion.

Observera att fenomenen i psyket och i hjärnan under en och samma sjukdomsfas är densamma, det är bara på organnivån de skiljer sig. Där uppvisar de organ som styrs av urhjärnan en celltillväxt under den konfliktaktiva fasen, medan organ som styrs av storhjärnan under samma fas uppvisar nekroser, ulcera, hålbildningar, alltså cellsmältningar.

Under läkningsfasen är det precis tvärt om, här använder sig organismen av specialmikrober för att upplösa tumörerna i de organ som är styrda från urhjärnan. Medan de av storhjärnan styrda organen som har drabbats av ulcera, nekroser o.dyl. nu fylls ut igen under uppsvällning med hjälp av virus och bakterier.

De cancerformer som hör ihop med ektodermala organ och styrs från storhjärnans barkvävnad bearbetas för avveckling under läkningsfasen alltid av

virus, men helandet kan också fortgå utan virus (ex. hepatitis) men virus kan skynda på läkningsfasen.

De cancerformer som hör ihop med mesodermala organ som styrs från lillhjärnan eller från storhjärnans märgsubstans, bearbetas under läkningsfasen alltid av bakterier och/eller mykobakterier.

De cancerformer som hör ihop med endodermala organ och som styrs av hjärnstammen (pons hjärnbrygga) bearbetas under läkningsfasen av svamp och mykobakterier.

Den ANDRA biologiska lagen är lagen om sjukdomarnas tvåfasighet alltså den kalla konfliktaktiva fasen och den varma lösningsfasen.

Från att tidigare ha listat en 1000-1200 sjukdomar menar Dr. Hamer att det rör sig om cirka halva antalet som han benämner kalla sjukdomar (sjukdomsfasen) som presenterar sig som frusenhet mest kalla händer och fötter, utdragen stress, ingen matlust, stora sömnproblem. T. ex. cancer, angina pectoris, diabetes och starka humörsvingningar m.fl.

Den andra halvan består av varma sjukdomar och är alltså läkningsfasen efter den föregående kalla sjukdomsfasen, personen blir varm igen, trött, bra matlust, sover bra, dag- och nattrytm normaliseras m.m. och består av ex.vis svullnader, feber, inflammationer, förkylningar och dylikt (påpekas bör att i läkningsfasen kan sjukdomarna bli hängande d.v.s. immunförsvaret är försvagat, orkar inte kasta av sig "sjukdomen") och måste stärkas.

Ju kortare "stressfas" desto kortare läkningsfas eller om "stressfasen" är mycket kraftig då blir också läkningsfasen förlängd.

Dr. Hamer menar att den traditionella sjukvården har feldiagnostiserat de "varma" sjukdomarna som separata sjukdomar och inte sett dessa i sitt sammanhang alltså som läkningsprocesser. Denna skillnad ser man också på datortomografi d.v.s. i sjukdomsfasen med måltavleliknande ringar för att i läkningsfasen övergå i ödem (mörkt område).

Den TREDJE biologiska lagen om det "Ontogenetiska systemet av tumörer och cancerliknande sjukdomar" är besvarad under den första lagen.

Den FJÄRDE lagen om det "Ontogenetiska systemet av mikrober" är inte en teori eller hypotes utan en erfarenhetsmässig kunskap enl. Dr. Hamer. I början förstod han inte det ontogenetiska systemet av

mikrober, men när fjällen föll ifrån hans ögon stod hela sammanhanget klart. Det är inte något meningslöst ingripande när vi drabbas av virus, bakterier eller svamp. Organismen bildar själv dessa olika mikrober som ett led i botandet av olika sjukdomar och följer specifikt naturliga lagar.

Svamp och svampbakterier är de äldsta mikroberna i vår organism och arbetar enbart med endodermala organ styrda från hjärnstammen. Dessa organ har cellförökning i sin aktiva fas som exempelvis tarmtumörer och bryter ner dessa tumörer med hjälp av svamp och svampbakterier, under läkningsfasen. Bakterier och svampbakterier gäller för tumörer styrda från lillhjärnan (äldre mesoderm) som bryter ner dessa tumörer med bakterier eller svampbakterier under läkningsfasen. Också med cellförökning i aktiv fas exempelvis tumör i kvinnans bröst.

Bakterier (enbart) arbetar med organ styrda från storhjärnans märgsubstans (yngre mesoderm), organ som i sin sjukdomsaktiva fas drabbas av nekroser osteolyser och i läkningsfasen återbildar nedbrytningen exempelvis benmassa med hjälp av bakterier, under läkningsfasen.

Virus (de yngsta mikroberna) arbetar enbart med ektodermala organ styrda från storhjärnans bark. Dessa organ har under sjukdomsfasen drabbats av ulcer (sårbildning) eller skadad cellsubstans. I läkningsfasen repareras skadan med återfyllnad då uppstår svullnad i dessa organ med blockering som följd.

Vid ulcera i fjällepitelet (squamous epitel) i bronkerna, kranskärnen i hjärtat, old pharyngeal ducts of the neck, mjölkkanalerna i kvinnans bröst eller gallkanalerna i levern som kan blockeras genom svullnad och som botas genom aktivering av virus i läkningsfasen. I princip är det samma händelse men mindre drastiskt utan virus vid ex. non A/non B hepatit.

Alla dessa mikrober (svampar, bakterier och virus) som är våra trogna tjänare arbetar enbart i läkningsfasen med återställande arbete p.g.a. tumörbildningar, nekroser o. dyl. som bildats under sjukdomsfasen. Om inga mikrober uppträder, läker skadorna på annat sätt, men inte på ett biologiskt optimalt sätt, med detta menas exempelvis vid en dödsfruktans-konflikt blir det utläkning efter en konfliktlösning med svampbakterier (tuberkulosebakterier) och resterna av tumören hostas upp ofta tillsammans med blodigt slem, som ofta chockar

patienten med nya dödsångest-konflikter som följd, som gjorde att vederbörande blir fast i en ond cirkel.

Men hos djuren fungerar det efter planen, lungtumören blir mjukgjord och upphostad efterlämnar små gropar (cavernor), därför får lungorna en betydligt bättre kapacitet än tidigare då fasta lungtumörer hindrat fullt utnyttjande. Om inte de nödvändiga tuberkulosbakterierna finns tillstädes blir tumörerna kvar och där tillägger Dr. Hamer att idag ser vi ofta efter flera tiotal år dessa gamla lungtumörer kvar utan att växa men fullständigt inaktiva.

Dr. Hamer tillägger att idag ser vi ofta att efter flera tiotal år dessa gamla lungtumörer är kvar utan att växa men fullständigt inaktiva. Det är också den väg som gallkanalerna inom levern läks efter en konfliktlösning i frånvaro av virus (non A, non B virus hepatitis), om det förekommer hepatitis A eller B virus så utvecklas en kortare och häftigare utveckling i läkningen med en större chans för överlevnad än utan virus. Det är inte virus som bildar hepatitis, utan det är vår organism som använder dessa virus för sitt läkande, om de finns tillgängliga.

Den FEMTE biologiska lagen är kvintessensen. Det är en förståelse av totaliteten av hela Den nya medicinen, en systematisk beskrivning och klassificering av sjukdomar, öppnandet av nya dimensioner det är själva själen i upptäckten, vad som kan utforskas vetenskapligt och slutligen en förståelse av vår förbindelse med kosmos omkring oss som vi alla är innesluten i.

I Andalusien "Spanien" våren 1995 gav en spanjor ett spanskt namn åt Den nya medicinen "La medicina sagrada" vilket betyder att det öppnats en ny kosmisk och gudomlig dimension i den medicinska vetenskapen. Det innefattar allt, människor, djur, fåglar, mikrober, plantor, träd o.s.v. Allt faller tillbaka på naturlagarna och ett kosmiskt tänkande, för den som vill och kan se kommer fjällen att falla från ögonen.

Vi kan nu se att det finns en kosmisk ordning och logik i naturen som också innefattar inte bara människan utan allt levande, det finns ett samspel i ett levande kosmos.

Dr. Hamer säger att en professor vid pedagogiska institutet i Heilderberg som undervisade i human biologi, dessa sessioner "docendo discimus" var till stor hjälp för upptäckten av den femte biologiska naturlagen.

Mycket mer kan sägas men läsaren får börja med att smälta det som skrivits häröver.

Källor

Introduction to the New Medicine. Summary of the New Medicine by Dr. Ryke Gerd Hamer.

Dr. Hamers litt. finns på grundspråket tyska, en del är översatt till engelska och den tabell som visar sjukdomars ursprung och läkningsfas finns på tyska och engelska. Något finns på svenska.

Sten Blomqvist är försäljare av Dr. Hamers litteratur i Sverige.

E-post: sten-blomqvist@telia.com